

ΣΤΟ ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΟ...

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΣΤΟ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ ΚΑΙ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΡΟΔΟ

Αλλοδαποί μαθητές σε έρευνα του ΑΠΘ: «Ζήσαμε τον ρατσισμό στο πετσί μας»

Του ΝΙΚΟΥ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

«Οταν ήμουν στην πρώτη δημοτικού, επειδή ήταν μόλις δύο-τρεις μήνες που έφτασα στην Ελλάδα, δεν ήξερα τη γλώσσα καλά. Η δασκάλα που είχα δεν με βοηθούσε αρκετά για να προχωρήσω κι εγώ με τα άλλα παιδιά. Πάντα πρόσεχε τα παιδιά που ήταν από 'δώ. Ετοι, μ' άφησε στην ίδια τάξη. Ποτέ δεν την κατάλαβα» (Μαρίνα, Ρωσία).

«Ο ρατσισμός μέσα απ' τα μάτια των παιδιών», της φιλολόγου Ευτυχίας Δημητριάδου, και το λεύκωμα «Ζωγραφίζω και μιλώ για τη φιλία στις γλώσσες του σχολικού μας κόσμου», της καθηγήτριας Γαλλικών Ευαγγελίας Κισλά, αποτελούν εξαιρετικές εργασίες, που αποτυπώνουν τα προβλήματα και προτείνουν λύσεις για τα παιδιά παλινοστούντων κι αλλοδαπών στο ελληνικό σχολείο.

Είναι μέρος επιστημονικού έργου που εκπονήθηκε από το Αριστοτελείο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης με τη συμμετοχή 260 γυμνασίων όλης της χώρας, 16 χιλιάδων αλλοδαπών μαθητών και 4,5 χιλιάδων εκπαιδευτικών.

Η εργασία της κ. Δημητριάδου, με τη συνεργασία της συναδέλφου της Πότης Κυριαλίδη, υλοποιήθηκε στο 32ο γυμνάσιο Θεσσαλονίκης. Στόχος, η κατανόηση και εξάσκηση των παιδιών στην παραγωγή γραπτού λόγου με θέμα «Περιγράψτε μια εμπειρία ρατσιστικής συμπεριφοράς που ξήσα-

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΑΝΤΙΡΑΤΣΙΣΜΟΥ

Εστω και ανορθόγραφα, ο 16χρονος Μπρούνο περιγράφει την πορεία του από την ημέρα που πρωτόρθε στην Ελλάδα, ενώ μαθητές από διάφορες χώρες καταγράφουν στο λεύκωμα τις δυσκολίες προσαρμογής τους στα ελληνικά σχολεία

σχολείο έχει υψηλό ποσοστό παλινοστούντων και αλλοδαπών μαθητών, με χώρες προέλευσης την Αλβανία, τη Γεωργία, τη Ρωσία, τη Βουλγαρία και την Αρμενία.

«Το έναυσμα ήταν κάποια απ' τις ενότητες του σχολικού βιβλίου της νεοελληνικής γλώσσας, με τίτλο “Είμαστε όλοι ίδιοι, είμαστε όλοι διαφορετικοί”. Τα παιδιά μελέτησαν κατά ομάδες τα κείμενα του βιβλίου του Γκατζέμεντ Καπλάνι “Μικρό ημερολόγιο συνόρων”, με θέμα την ψυχολογία του μετανάστη. Ακολούθησε συζήτηση, κατά την οποία αποσαφηνίστηκε ο όρος ρατσισμός. Στη συνέχεια εξασκήθηκαν στην παραγωγή γραπτού λόγου με θέμα «Περιγράψτε μια εμπειρία ρατσιστικής συμπεριφοράς που ξήσα-

τε εσείς οι ίδιοι ή κάποιο πρόσωπο του οικογενειακού ή φιλικού σας περιβάλλοντος», εξήγησε η κ. Δημητριάδου.

Κι όπως λέει, «οφείλω να ομολογήσω ότι τα γραπτά που ήρθαν στα χέρια μας ήταν εκπληκτικά. Η σχέση εμπιστοσύνης που αναπτύχθηκε με τις συζητήσεις που προηγήθηκαν, έφεραν στο φως περιστατικά που μας συγκίνησαν και μας προβλημάτισαν».

Ο ...Τούρκος

«Οταν πρωτοπήγα στο γυμνάσιο, όλοι νόμιζαν ότι είμαι από την Τουρκία. Οσοι με έβλεπαν, καθηγητές και μαθητές, δεν έλεγαν ο Σουκρής ή ο μαθητής, έλεγαν ο Τούρκος» (Σουκρή,

κοι στρέφονται σε φθηνότερα και κατά συνέπεια χαμηλότερης ποιότητας τρόφιμα».

«Και στον ανεπτυγμένο κόσμο όμως η πλειονότητα του πληθυσμού δηλώνει δυσαρεστημένη ως προς την αποτελεσματικότητα της εφαρμοζόμενης πολιτικής για το θέμα της μείωσης των τροφίμων πρώτη ανάγκης. “Η συνεχιζόμενη χρηματοοικονομική κρίση επισκίασε το οικύ πρόβλημα των αυξημένων τιμών των τροφίμων αλλά και των καυσίμων” επισημαίνει ο Νταγκ Μίλερ, επικεφαλής της εταιρείας ερευνών GlobeScan που διεξήγαγε την έρευνα για λογαριασμό του BBC».

ΛΙΜΟΚΤΟΝΙΑ...

«Η διεθνής κρίση δεν είναι μόνο χρηματοπιστωτική αλλά και επιστητική. Με λιμοκτονία απειλούνται περισσότεροι από 900 εκατομμύρια άνθρωποι, όπως προειδοποιούν δύο έρευνες που δημοσιοποιήθηκαν με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα Διατροφής: η μία από τον Οργανισμό Επιστητισμού και Γεωργίας των Ηνωμένων Εθνών (FAO) και η άλλη από τον βρετανικό ειδησεογραφικό οργανισμό BBC»...

«Είναι ενδεικτικό ότι επιπλέον 119 εκατομμύρια άνθρωποι σε ολόκληρο τον πλανήτη βρέθηκαν σε κατάσταση έσχατης ένδειας κατά τη διάρκεια του 2008 εξαιτίας της κατακόρυφης ανόδου των τιμών βασικών τροφίμων, όπως το ρύζι και τα δημητριακά. Τα δύο τρίτα των πολιτών των Φιλιππίνων, του Παναμά, της Κένυας και της Νιγηρίας εμφανίζονται αναγκασμένοι να περικόψουν την εξαιρετικά λιτή διατροφή τους, ενώ και σε άλλες -κυρίως αφρικανικές- χώρες οι κάτοι-

μουσουλμάνος».

«Από την πρώτη ώς την τρίτη δημοτικού, όλοι με αντιμετώπιζαν σαν ένα σκουπίδι. Ενιωθα χάλια. Όλοι είχαν φιλούς εκτός από μένα. Το χειρότερο ήταν ότι κάποιο παιδί με απειλούσε. Ή μπτέρα μου με πήγαινε ώς την πόρτα του σχολείου και μετά τριγυρούσα μόνη στους δρόμους. Ενα πρόγραμμα δεν καταλαβαίνω. Όλοι έχουμε ίσα δικαιωματα. Τι μαύρος, τι άσπρος, τι χριστιανός, τι μουσουλμάνος, τι Ελληνας, τι Αλβανός. Όλοι είμαστε άνθρωποι» (Βασιλική, Αλβανία).

Μια άλλη εργασία εκπονήθηκε από την καθηγήτρια Ευαγγελία Κισλά και τον συνάδελφό της Βασιλή Κοντογουλίδη στο Γυμνάσιο Γενναδίου, στη Νότια Ρόδο. Στον δήμο υπάρχουν μόλις 1.500 μόνιμοι κάτοικοι, ενώ οι ανάγκες σε εργατικό δυναμικό ανέρχονται σε 1.900 άτομα. Η περιοχή έχει έντονα πολυπολιτισμικό χαρακτήρα.

Το σχολείο είναι γυμνάσιο με λυκειακές τάξεις, όπου φοιτούν 140 μαθητές, εκ των οποίων 60 αλλοδαποί και τρεις παλινοστούντες. Η καταγωγή των μαθητών είναι από 12 χώρες: Αίγυπτο, Αλβανία, Βέλγιο, Βουλγαρία, Ελλάδα, Ινδία, Καναδά, Κονγκό, Μεγάλη Βρετανία, Ρουμανία, Ρωσία και Σερβία.

«Τα παιδιά δέχτηκαν πολύ θετικά τις προτάσεις μας και με ενθουσιασμό εξέφρασαν τα προσωπικά τους βιώματα, αρκετά οδυνηρά πολλές φορές. Η γνώμη μας είναι ότι ο ενθουσιασμός τους οφείλεται στο ότι μάλλον για πρώτη φορά ένιωσαν ότι “κάποιος τους ακούει”, τόνισε η κ. Κισλά.

Αποτέλεσμα;

Ενα λεύκωμα 50 σελίδων, με δικό του «λεξικό», ζωγραφιές, σκέψεις, φωτογραφίες και καταθέσεις ψυχής. Είναι χαρακτηριστικά τα κείμενα των παιδιών, όπου με αφορμή ειλικρίνεια περιγράφουν τις ομορφιές της φιλίας, θυμίζοντας και σε μας τους μεγάλους αξίες που ίσως λησμονήσαμε, αλλά και τις δυσκολίες που συνάντησαν.

Ο Μπρούνο, σήμερα 16 χρόνων, έφθασε πέρυσι τέτοια εποχή στο Γεννάδι, στην Α' Γυμνασίου και δεν ήξερε να μας πει ούτε καλημέρα στα ελληνικά. Σήμερα καταθέτει το πιο ελπιδοφόρο μήνυμα για τη συνέχιση τέτοιων δράσεων:

«Οταν ήρθα έδω στην Ελλάδα δεν είμουν ευτιγιζόμενος γιατί δεν ήξερα κανέναν μετά όταν πήγα στο σκολείο γνώριζα πωλούς φιλούς και φύλες και καθαγητές και με βοιθούσαν πωλή για να μάθω ελενικά και άλλα πράγματα. Και τώρα ήμαι ευτιγιζμένος».